

عنوان مقاله:

گامی برای بهره گیری از محتوای دین اسلام در پژوهش دینداری

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد فرهنگ، دوره 4، شماره 12 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

احمد فضائی - استادیار دانشگاه امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

در مجموعه علوم انسانی، یکی از برجسته ترین علم ها دین شناسی است. یکی از جنبه های بارز این علم نیز مطالعات مربوط به حوزه دینداری است. دین پژوهی در جهان مسبوق به سابقه ای طولانی و تاریخی است، در ایران نیز مخصوصا پس از پیروزی انقلاب اسلامی، با توجه به فرهنگ حاکم بر اجتماع، پژوهش های فراوانی در این حوزه شکل گرفته است. از آنجا که دین اسلام زیربنائی ترین بخش فرهنگی کشور ما را تشکیل می دهد، این مطالعات حائز جایگاه و حساسیت ویژه ای در شاخه های مختلف نظام است. لذا صحت این مطالعات، مبحثی بسیار مهم و دارای اولویت است. از آنجا که مبانی و قواعد بسیاری از پژوهش های دینداری در ایران، متأثر از پیشینه و مدل های غربی شکل گرفته، ضرورت بازبینی، واشکافی و داوری نسبت به آن انکارناپذیر است. این مقاله با بیان نمونه هایی از تفاوت های ریشه ای ادیان مسیحی و یهودی با اسلام، نشان می دهد که بدون توجه به محتوای دین اسلام، امکان انحراف در تبیین دینداری و دین پژوهی بسیار زیاد خواهد بود. هدف این نوشتار، توجه دادن به دریافت بن مایه های دینداری از متن دین اسلام است. در این مقاله، با بیان نمونه هایی از ابعاد دینداری مورد توجه اسلام، که با نتایج حاصل از پژوهش های دینداری غربی هم خوانی ندارد، به روشن شدن این بحث کمک شده است. نتیجه اینکه در سنجش دینداری، نباید تفاوت بنیادین ادیان در سایه لفظ مشترک دین مغفول بماند. لازمه اندازه گیری صحیح، غیرانحرافی و معتبر دینداری و راه موفق اسلام پژوهی، توجه به فراگیری اسلام در تمامی صحنه های زندگی و دریافت معیار ها و سنجه های دینداری از متن دین و با همان اوزان و رتبه هایی است که در خود دین تعیین شده است.

کلمات کلیدی:

دینداری، اسلام، سنجش دینداری، دین پژوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1453194>

